Anarkistinen kirjasto
Anti-Copyright

CrimethInc.
Kaukomaiden Mellakat?
2008

Haettu 17.8.2012 osoitteesta:
http://takku.net/article.php/20080705221046230
Vapaasti kääntäen Rolling Thunder #5:stä – The Overseas Rioting Issue?

fi.theanarchistlibrary.org

Kaukomaiden Mellakat?

CrimethInc.

2008

Legendan mukaan suositun brittiläisen ”Quincy” tv-ohjelman näyttelijät pukeutuivat yhdessä jaksossa punkkareiksi. Myöhemmin, tarinan mukaan, ilmestyi median tuottamia ”punkkareita”, joilla ei ollut yhteyttä mihinkään sosiaaliseen jatkumoon, joista oli tullut punkkareita ainoastaan valtamedian vaikutuksesta. Muut punkkarit nimesivät heidät Quincy-punkkareiksi.

Niinpä eräs tuttava kerran totesi ettei Yhdysvalloissa ollut insurrektionisteja, vaan ainoastaan Quincy-insurrektionisteja. Täkäläiset anarkistit innostuvat jännittävistä valokuvista ja teksteistä kaukaa muualta, ja ottavat kuvaruutusankareitaan tyyli-esikuvakseen. Mutta he ovat pelkkiä nettisurffaajia, eivät oikeita insurrektionisteja; he eivät ole osaa sosiaalista jatkumoa, he eivät osallistu mihinkään todellisiin kapinoihin. Vaikka he tekevät kuinka monta silkkipainokuvaa polttopullosta, he joutuvat odottamaan vuosia tilaisuuksia käyttää niitä – tai säästämään rahaa lentolippuihin.

Tämä kritiikki osuu lähelle kotia, koska tämä julkaisu keskittyy suhteettoman paljon tapahtumiin kaukana muualla. Tämä on yhteistä kokonaiselle anarkistisen journalismin ala-skenelle, joka pitää palavia autoja mediaseksikkäämpänä kuin rotu- ja sukupuoliasioita. Yksi häiritsevä piirre tässä skenessä on, että mitä kauempa-

na kotoa kuvatut tapahtumat ovat, sitä kritiikittömämmin ne otetaan vastaan. Bangladeshin mellakoiden oletetaan esimerkiksi olevan anti-autoritaarisia, kun taas kansan taistelut Meksikossa ovat traagisen haltuunotettuja, ja lähikorttelin 'Really Really Free Market' ei ole edes mainitsemisen arvoinen. Ei ole kaukaa haettua arvata, että jos samat asiantuntijat eläisivät Kalkuttassa, he väheksyisivät bangladeshiläisiä työläisiä, katsoisivat toiveikkaina Oaxacan mellakoijien suuntaan, ja ylistäisivät Pohjois-Amerikan edistyneitä lahjatalousjärjestelmiä.

Koemme että tämän julkaisun tärkein tehtävä on keskittyä lukijoitaan ja kirjoittajiaan lähimpänä oleviin taisteluihin, tuodakseen ymmärrystä jokapäiväiseen toimintaamme. Mutta kuten esimerkki Quincy-insurrektionisteistä osoittaa, on paikallisten kamppailuiden ja kaukomailta kuuluvien tarinoiden välillä jatkuva vuorovaikutus, joka muovaa mielikuvituksiamme ja laajentaa käsitystämme siitä mikä on mahdollista. Kun moni meistä oli yhteydessä Ungdomshusetiin ja matkusti Saksaan vastustamaan G8-huippukokousta, ja moni muu sai näistä tapahtumista inspiraatiota, on vain luonnollista että ne ilmestyvät tässäkin julkaisussa. Jos voimme tarjota vähän taustaa näille jännittäville kuville, ja joitain osanottajien saamia strategisia opetuksia, voimme kenties auttaa Quincy-Insurrektionistien sukupolvea luomaan perustaa oikealle insurrektiolle.